

Capitolul 1

Factorii de succes „S“

*Cheia succesului este
capacitatea de a ne adapta.*

PETER DRUCKER

Majoritatea oamenilor speră la succes la locul de muncă și, de fapt, în toate aspectele vieții. Ideile despre succes pot să difere, dar toate au în comun dorința de a reuși. *Reușită* – cuvântul cuprinde esența a ceea ce numim succes. Este ideea de ajungere la destinație – atingerea scopului propus.

Mulți au încercat să arate calea spre succes și, în timp ce unii le-au făcut un mare serviciu celor care îi urmau, nimeni nu a reușit încă să redea întreaga poveste. Motivul este evident: nu există două temperamente la fel; natura abundă în varietate. Nu există două seturi de circumstanțe identice, deci ar fi absurd să încerci să formulezi reguli cu aplicare universală care să îi ghideze pe toți către mărețul scop al succesului. Nu trebuie decât să ne uităm în jur și să observăm nevoile diferite ale oamenilor pentru a înțelege că acesta este adevărul. Fiecare persoană care a atins succesul, a făcut-o în alt fel – de obicei, urmând un set propriu de indicații. De fapt, individualitatea este o calitate și joacă cel mai important rol în atingerea succesului. A fi puternic individual le permite oamenilor să se distanțeze de orice set de reguli sau de căi de acțiune prestabilite. Astfel, se poate

afirma, ca principiu general, că toți oamenii trebuie să își atingă propriul succes conform trăsăturilor propriei individualități, mai degrabă decât urmând o regulă sau o conduită prestabilită. Totuși, observarea atentă a bărbaților și femeilor care au atins un succes notabil ne poate oferi câteva indicii utile care pot fi aplicate în propriile vieți.

Există probabil la fel de multe abordări ale succesului pe cât de multe persoane de succes există. Totuși, analizând poveștile oamenilor de succes, aflăm că au multe calități în comun. Deoarece toate acestea încep cu litera „S”^{*}, ne vom referi la ele drept factorii de succes „S”.

1. Se încred în sine

Ingredientul principal al succesului este încrederea în sine. Acest termen este subînțeles – înseamnă că, pentru a atinge succesul, trebuie să credem în noi înșine. Totuși, asta nu înseamnă că nu avem și slăbiciuni. Înseamnă că ne putem analiza și afla care dintre calitățile noastre sunt puternice și folositoare, iar apoi le putem organiza într-un plan de acțiune clar, prin care să ne atingem obiectivul principal.

Oamenii cu stimă de sine nu-și pierd niciodată încrederea în capacitatea lor de a face față temerilor și de a le depăși. Există o poveste cu un băiat care se temea de bătaușul școlii. Într-o zi, bunica lui i-a dăruit un talisman și l-a încredințat că bunicul îl purtase în timpul războiului. Talismanul, spunea ea, avea puterea de a-și face posesorul invincibil.

* În engl. „self-confidence”, „self-discipline” etc. Particularitatea fonetică se poate pierde prin traducere. (*N. red.*)

Nimic nu-l putea răni, i-a spus ea, atunci când purta talismanul. Nimic nu îl putea înfrânge. El a crezut-o. Data următoare când bătauşul şcolii a început să-l lovească, băiatul l-a doborât la pământ. Iar acela a fost doar începutul. Înainte de încheierea anului, îşi făcuse reputaţia de cel mai îndrăzneţ puşti din comunitate.

Apoi, când bunica a simţit că era suficient de puternic, i-a spus adevărul – că talismanul era doar o vechitură găsită pe marginea drumului – şi că ştia că tot ce îi trebuia lui era *încrederea în sine*, credinţa că putea face totul. *Încrederea în sine* este ceea ce contează. Înţelegerea puterii dominante din noi face totul realizabil. *Putem face orice credem că putem face*. Această conştientizare este realmente „darul zeilor“, deoarece prin ea putem rezolva orice problemă. Ar trebui să ne transforme în optimişti incurabili. Este uşa deschisă către evoluţie. *Păstrează această uşă deschisă* – aşteptându-te să obţii tot ce este bun. Merităm tot ce este mai bun. Aşteaptă-te, aşadar, doar la bine. Înfrângerea nu urmează în mod *obligatoriu* după victorie. Nu avem niciun fel de limitare. Să nu o lăsăm, aşadar, în vieţile noastre.

Pentru a reuşi, trebuie să avem încredere în propria capacitate de a face orice ne punem în minte. Trebuie, de asemenea, să cultivăm obiceiul încrederii în cei care ne sunt asociaţi, fie că sunt într-o poziţie de autoritate în raport cu noi, fie că este invers.

Să ai un ţel clar este punctul de plecare pentru toate reuşitele notabile, dar încrederea în sine este acea forţă nevăzută care ne convinge, ne stârneşte sau ne ghidează până ce scopul devine realitate. Fără încrederea în sine nicio reuşită nu ar depăşi stadiul de „obiectiv“, iar obiectivele în sine nu

valorează nimic. Mulți oameni au tot felul de obiective, dar se tem de eșec. Cu toții am avut succese și eșecuri. Oamenii care stăruie asupra eșecurilor sunt sortiți să le repete; pe când cei care se concentrează asupra reușitelor își vor croi o atitudine pozitivă puternică, una care le va întări încrederea. Shakespeare spunea: „Trecutul e-un prolog.” Fiecare aspect al trecutului ne influențează viitorul, dar putem alege pe care dintre experiențele trecute dorim să le lăsăm să ne domine gândirea. Trebuie să facem un efort și să învățăm din propriile greșeli, iar apoi să le eliminăm după ce lecția a fost învățată. Lasă succesele din trecut să îți rescrie viitorul.

Oamenii care fac lucruri mărețe sunt puternici în afirmații. Au o forță uimitoare, nu cunosc sensul termenilor negativi. Puterea aserțiunii lor și încrederea în faptul că sunt capabili să facă orice sunt atât de mari, încât opusul nici măcar nu le trece prin cap. Atunci când își pun în minte ceva, iau ca atare faptul că pot obține ce și-au propus. Nu sunt încercați de îndoieli și teamă, indiferent de câți oameni îi descurajează. Într-adevăr, aproape toți marii oameni care au susținut progresul au fost considerați visători. Totuși, datorăm binecuvântările civilizației moderne măreței încrederii în sine pe care au avut-o acești oameni, încrederea nelimitată în misiunea lor, pe care nimic nu a putut-o clinti. Cum ar fi fost dacă Copernic și Galileo ar fi renunțat când au fost declarați nebuni? Știința de astăzi este construită pe baza încrederii lor ferme că lumea este rotundă și că Pământul se învâрте în jurul Soarelui, și nu invers!

De-a lungul istoriei, marii profesori, filozofi și profeți s-au contrazis pe diferite teme. Dar în această privință, au

fost întru totul de acord. Iată ce spunea Marcus Aurelius, marele împărat roman: „Viața unui om este ceea ce gândurile lui o fac să fie.” Benjamin Disraeli: „Totul se întâmplă când omul așteaptă. Am ajuns, printr-o lungă meditație, la convingerea că o ființă cu un scop stabilit trebuie să îl atingă, și că nimic nu poate opri o voință care își va risca chiar și existența pentru îndeplinirea sa.”

Ralph Waldo Emerson spunea: „Omul este ceea ce gândește de dimineața până seara.” William James spunea: „Cea mai mare descoperire a generației mele este că oamenii își pot schimba viețile schimbându-și atitudinea” și că „trebuie doar să avem în sânge credința că un anumit lucru este adevărat și că, prin crearea unei conexiuni puternice cu viața noastră, va deveni real. Această credință va fi întretesută atât de mult cu obișnuința și cu emoțiile noastre, încât interesele ne vor oglindi credința”. El mai spunea: „Dacă îți dorești destul de mult un rezultat, aproape sigur îl vei atinge. Dacă dorești să fii bogat, vei fi bogat. Dacă dorești să fii învățat, vei fi învățat. Dacă dorești să fii bun, vei fi bun. Trebuie însă să îți dorești aceste lucruri cu adevărat și exclusiv, nu simultan cu alte o sută de lucruri incompatibile și la fel de intens.”

Norman Vincent Peale spunea: „Aceasta este una dintre cele mai importante legi ale universului. Mi-aș fi dorit cu ardoare să o descopăr pe când eram mai tânăr. Mi-am dat seama de asta mult mai târziu în viață și cred că este una dintre cele mai mari descoperiri, dacă nu cea mai mare, în afara relației mele cu Dumnezeu. Iar legea spune pe scurt și cu simplitate că, dacă gândim negativ, primim rezultate negative. Dacă gândim pozitiv, vom obține rezultate pozitive.”

2. Se disciplinează

Arthur Rubinstein, unul dintre cei mai mari pianiști ai timpurilor sale, atribuia o mare parte a succesului său capacității de a fixa un program de repetiții și de a-l urma ca atare. Deși atinsese faima și bunăstarea materială, a continuat să studieze zilnic de-a lungul carierei. Cei mai mulți oameni de succes nu au avut nevoie să fie împinși de la spate de un șef ca să își facă treaba. Au fost capabili să se disciplineze, astfel încât să facă ceea ce trebuia fără presiuni externe. Sportivii care au ajuns campioni se antrenează ore întregi zilnic pentru a se păstra în formă. Autodisciplina începe cu angajamentul de a reuși și continuă cu sacrificiile necesare pentru a asigura materializarea angajamentului. Putem atinge performanța disciplinându-ne să fim competenți din punct de vedere tehnic, să nu ne oprim din exersat niciodată, să îi învățăm și pe ceilalți ceea ce știm și să ne gândim bine înainte să începem ceva.

Într-o situație complexă, deseori este nevoie să alocăm la fel de mult timp planificării cât acordăm muncii propriu-zise. Înaintea inițierii unui apel de vânzări, agentul de vânzări de succes se gândește în amănunt la toate posibilele probleme care ar putea apărea și la cum pot fi rezolvate. Cei cu funcții executive se gândesc la fiecare consecință pe care decizia lor ar putea să o aibă, înainte să ia decizia. Acest lucru se aplică și în cazul profesioniștilor din teatru, cinematografie, televiziune sau sporturi.

Un aspect al autodisciplinei este capacitatea de a-ți controla propriile emoții și acțiuni. Lipsa autocontrolului

a provocat mai multă durere pentru oameni decât oricare alt neajuns cunoscut de rasa umană. Acest rău se arată, mai devreme sau mai târziu, în viața oricui.

Autodisciplina presupune să ne concentrăm *toată* atenția asupra fiecărui detaliu al muncii zilnice. Trebuie să ne îndreptăm gândurile *în totalitate* asupra *acestei* munci, până când o putem realiza perfect și *cu bucurie*. Atât timp cât avem și sarcini sâcâitoare sau „corvoade”, putem să fim siguri că se întâmplă pentru că nu am investit suficient interes. Aceasta este cea mai măreață formă de „concentrare” din lume – pur și simplu să îți pui tot sufletul în ceea ce faci. Odată ce vom fi folosit această tehnică suficient de mult, vom face lucrurile frumos și cu bucurie.

Vom observa atunci că forța gândirii noastre a fost îndreptată către munca noastră și *a umplut-o* de energie. Vom face mici salturi mintale departe de muncă; vom primi mici porții de inspirație și întotdeauna gândurile ne vor reveni cu bucurie la muncă.

Presupunând că ocupația noastră de acum este să facem „exerciții la pian cu cinci degete” – să învățăm să ne folosim degetele. Dacă ne îndreptăm *toate* gândurile spre fiecare mișcare, o vom executa *cu precizie*. Când facem asta, gândurile curg sau se revarsă în fantezii armonioase pe care degetele sunt pregătite să le exprime. *Totul* este, așadar, plăcere. Dacă ne lăsăm mintea să zboare, indiferent cât de puțin, degetele o vor urma. Exercițiile vor șchiopăta, pentru că gândul este fragmentat, și *nu avem suficientă tărie a gândirii astfel încât să ne opunem fragmentării*. Dacă exersăm cu mintea în toate părțile, ne va lua de cinci ori mai mult timp să ajungem la

arta de a ne folosi degetele și nu ne vom folosi de ele *nicio-dată* în avantajul nostru.

Înțelegem acum la ce e bună concentrarea pentru sarcinile zilnice? Pentru a ne încărca fiecare parte a corpului cu *inteligentă afectivă în exprimarea gândurilor*. Sarcinile zilnice pe care le primim în „școala vieții” sunt „balanțele” și „exercițiile la pian cu cinci degete” în care trebuie să punem tot sufletul pentru a le stăpâni, înainte ca acel suflet să poată exprima ceva mai frumos în simfonia vieții.

După cum spunea Steve Jobs: „Munca îți va umple mare parte din viață și singura metodă de a fi cu adevărat satisfăcut este să faci o treabă bună. Iar singura cale de a face o treabă bună este să iubești ceea ce faci. Dacă nu ai găsit asta încă, mai caută. Nu te mulțumi cu puțin. La fel ca pentru toate întrebările inimii, vei ști când ai găsit ce cauți. Și, precum orice relație de calitate, devine din ce în ce mai bună pe măsură ce trec anii. Așadar, caută până ce vei găsi. Nu te mulțumi cu puțin.”

3. Se mobilizează

Oamenii de succes sunt permanent instigați să răzbată. Nu au nevoie de motivație externă, cum ar fi o recompensă imediată, pentru a se mobiliza. Devin atât de entuziaști în legătură cu munca lor, încât abia așteaptă diminețile și nu le place să se oprească la finalul zilei de lucru. Energia lor pare nelimitată. Când apar probleme, nu se simt descurajați. Problema devine cu adevărat doar un impuls suplimentar care îi stârnește și mai mult.

În decursul zborului fără oprire în jurul planetei a sondei spațiale *Voyager*, designerul Burt Ruton, precum și piloții Dick Ruton și Jeanna Yeager s-au confruntat cu refuzul și eșecul, dar entuziasmul și angajamentul față de proiect i-au ajutat să depășească problemele și au generat energie nouă care să-i conducă spre succes.

Primul pas în a ne mobiliza este să avem un scop clar pentru care lucrăm. Ne trebuie planuri precise pentru a atinge acest scop. Nimic important nu se realizează fără un plan clar de acțiune, urmat sistematic în fiecare zi. Altminteri, cum putem spera la succes sau cum știm când am atins succesul, dacă natura realizării – scopul – nu a fost niciodată determinată?

Pentru a cultiva imaginația astfel încât să ajungă să creze idei din proprie inițiativă, ar trebui să ne obișnuim să păstrăm o evidență a ideilor utile, ingenioase și practice pe care le observăm în munca noastră și a asociaților. Totuși, trebuie să avem o privire de ansamblu despre ceea ce se întâmplă în alte domenii în afara propriei ocupații. Obișnuiește-te să cataloghezi fiecare idee, concept sau gând pe care le observi sau pe care le trăiești și care pot avea utilitate practică, iar apoi pornește de la aceste idei și folosește-le pentru a face planuri noi. În ziua de azi, cei mai mulți dintre noi fac asta folosind aplicații specifice pe Blackberry, iPad sau dispozitive similare. Totuși, unii se simt mai confortabil să le noteze într-un banal carnetel de buzunar. Când apare o problemă sau ne confruntăm cu o situație nouă, consultăm notițele și reaşezăm aceste cunoștințe în combinații noi, găsim metode

de a le adapta sau idei nou-nouțe care să ne ajute să rezolvăm situația.

Barry, un tehnician de nivel mediu din compania sa, avea deseori idei bune (ba uneori chiar strălucite), dar niciodată nu parcurgea pașii pentru a le implementa sau a le propune șefilor lui. Ca urmare, nu a fost niciodată promovat. Era perceput drept un angajat mediocru, care își făcea treaba bine, dar nu grozav. Dacă Barry și-ar fi transformat visul în acțiune, poate că ar fi ajuns departe în carieră.

„Cea mai mare greșeală posibilă este să nu îți dezvolti propriul potențial. Când faci ceea ce faci cel mai bine, nu te ajuți doar pe tine însuși, ci ajuți întreaga lume.“

ROGER WILLIAMS

„Entuziasmul înflăcărat, însoțit de bun simț și stăruință, este calitatea care ne conduce de cele mai multe ori spre succes.“

DALE CARNEGIE

Nimic nu ne mobilizează mai mult decât să fim entuziasmați de ceea ce facem. Adevăratul înțeles al cuvântului „entuziasm“ oferă acestei calități o importanță mult mai mare decât aceea de atitudine exuberantă la care termenul ne trimite cu gândul mult prea des. Originar din limba greacă, are înțelesul de „inspirat“ și înseamnă, *ad litteram*, „Dumnezeul din noi“. Cei care se apropie în mod natural de entuziasm sunt într-adevăr norocoși.